

SCENARIUSZ UROCZYSTOŚCI NADANIA SZKOLE PODSTAWOWEJ W TOKARACH IMIENIA JANA PAWŁA II

I Nauka Papieża „*Budujcie dom na skale*” – płyta „Papież nadziei” nr 3 – utwór 3.

II piosenka: „Bądź pozdrowiony Gościu nasz”.

Narrator 1

Dziś w naszej szkole niezwykły dzień. Obchodzimy uroczystość nadania szkole imienia Jana Pawła II. Obraliśmy sobie Patrona, który służy nam wzorem, i wciąż pozostaje niedościgłym ideałem. W tym szczególnym dniu pragniemy uczcić jego pamięć i przypomnieć, że Karol Wojtyła nie tylko był wielkim Papieżem, ale też najlepszym wychowawcą i przyjacielem młodzieży.

Narrator 2

18 maja 1920 roku w kamienicy nr 2 w Rynku w Wadowicach przyszedł na świat Karol Wojtyła.

III pieśń „Wadowice”.

Narrator 3

Matka Emilia cały swój czas poświęcała dziecku, snując opowieści oparte na Biblii. Emilia mawiała, że jej syn, którego nazywała Lolkiem, zostanie wielkim człowiekiem. Gdy miał 9 lat stracił matkę.

Matka

Nad Twoją białą mogiłą
kwitną białe życia kwiaty –
o, ileż lat to już było
bez Ciebie – przed iluż to laty?

Nad Twoją białą mogiłą,
od lat tylu już zamkniętą
- jakby w górę coś wznosiło –
coś, tak jak śmierć nie pojęte.

Nad Twoją mogiłą,
o Matko, zgasłe Kochanie –
za całą synowską miłość
modlitwa:
Daj wieczne odpoczywanie

Narrator 4

Kolejna tragedia w rodzinie wydarzyła się 3 lata później. Zmarł Edmund, brat Karola, który pracował jako lekarz w szpitalu. Brat był dla Ojca Świętego największym młodzieńczym autorytetem. Kiedy Mundek przyjeżdżał na wakacje do Wadowic, Lolek nie odstępował go krok. Grali w piłkę, pływali, chodzili w góry i urządzali w lesie biwaki. Dwunastoletni Karol przyjął śmierć brata w milczeniu.

Narrator 5

Od tej pory dziecięce i młodzieńcze lata przyszłego Papieża łączą się przede wszystkim z postacią ojca, od którego uczył się stawiania sobie wysokich wymagań i sumiennego wypełniania obowiązków.

Po ukończeniu szkoły podstawowej Karol podjął pracę w gimnazjum, a później przyszedł czas liceum. W 1938 r. młody Wojtyła zdał maturę i wraz z ojcem przeprowadził się do Krakowa, gdzie rozpoczął studia na Uniwersytecie Jagiellońskim. Czas dzielił pomiędzy naukę, grę w teatrze, pisanie i pracę. Ale nade wszystko uwielbiał wędrówki po górach. Wraz z przyjaciółmi pokonywał wiele kilometrów w poszukiwaniu atrakcyjnych szlaków.

Narrator 6

Wielki wpływ na życie i kształtowanie się osobowości Karola Wojtyły w tym czasie miały dwa wydarzenia. Pierwsze to wybuch II wojny światowej. Drugie wydarzenie to śmierć ojca, która nastąpiła w 1941 r. 21-letni Karol pozostał sam.

„Przyjdzie taki dzień,
kiedy zwątpisz w życia sens,
z marzeniami swymi też
rozstaniesz się.
Pojmiesz wtedy, że
w życiu nic nie kończy się.

Kiedy smutek się zmiesza z wieczorem-
-podobne do siebie są z barw-
razem stają się dziwnym napojem,
który z lękiem nachylam do warg.

Więc, ażeby w tym niepokoju
nie pozostawiać mnie samego,
odjąłeś grozę wieczoru,
dałeś wieczności smak chleba.

Gdy z bezmiaru wyłaniałeś czas
i opierałeś się na przeciwnym brzegu,
usłyszałeś daleki mój płacz.”

(Karol Wojtyła)

Narrator 7

Śmierć ojca i późniejsze rozważania skłoniły Karola do podjęcia ostatecznej decyzji o poświęceniu się stanowi duchownemu. Zawsze żarliwie się modlący, zaskakiwał gotowością służenia, pomocą i radą. Odkrywa, że do wyższych spraw powołał go Pan.

Narrator 8

1 listopada 1946 r. Karol Wojtyła przyjmuje święcenia kapłańskie. Są one- jak to sam określił - „darem i tajemnicą”. Wołanie Boga było głosem delikatnym, które kierowało go do Miłości największej i najpiękniejszej.

Młody ksiądz Karol wyjeżdża na studia do Rzymu. Po powrocie do kraju został wikarym w małej wiejskiej parafii, a później w parafii św. Floriana w Krakowie. Po 12 latach zostaje najmłodszym biskupem w historii polskiego episkopatu. Ma 38 lat. Potem wydarzenia potoczyły się nieoczekiwanie: w 1967 r. zostaje kardynałem, a 11 lat później 16 października 1978 r. Papieżem.

IV nagranie z płyty – wybór na papieża

V pieśń pt. „Barka”

Narrator 9

Poprzednicy Jana Pawła II żyli w samotności, odseparowani od wiernych i świata zewnętrznego. Ich świat pozostawał za zamkniętymi drzwiami Watykanu. Nie do pomyślenia było, by papież odwiedzał parafian, uprawiał jogging czy opowiadał dowcipy. O tym, co wypada lub nie wypada, decydowali dostojnicy Kurii Rzymskiej. Obawiano się, że odstępstwa od wiecznych reguł pozbawią urząd papieski powagi i szacunku. Jan Paweł II nie miał takich obaw. Pokazał, że droga do świętości wiedzie przez człowieczeństwo, a nie przez jego zaprzeczenie.

Narrator 10

Był papieżem, który ze swoją nauką wyszedł poza mury Watykanu. Podróże Jana Pawła II stały się jego biurem. Przesłaniem niesionym tym, którzy chcieli go wysłuchać. Niestrudzenie przemierzał cały glob, aby dotrzeć nawet tam, gdzie wcześniej nieznano jego imienia. Ten skromny człowiek pełen wiary i miłości, mówiący do ludzi w ich języku i szanujący ich obyczaje, był przyjmowany jak najdroższy gość, jak posłaniec Dobrej Nowiny.

Narrator 11

Dla nas, Polaków, szczególne znaczenie miały wizyty Ojca Świętego w Ojczyźnie. Pierwsza pielgrzymka – w czerwcu 1979 r. miała obudzić ducha narodu. Druga pielgrzymka – w czerwcu 1983 r. odbyła się pod hasłem „Pokój Tobie, Polsko, Ojczyzno moja”. Trzecia pielgrzymka – w czerwcu 1987 r. przypadła na czas marazmu

w społeczeństwie. Papież upominał i wymagał, domagał się „siły ducha, odwagi, wiary i nadziei”.

Celem czwartej pielgrzymki było wprowadzenie Polaków do Europy, piąta ostrzegała przed pokusami źle pojętej wolności. Podczas szóstej pielgrzymki papież uczył nas, że nie ma solidarności bez miłości. W trakcie kolejnej Ojciec Święty pokazał swoje cierpienie, a gdy przyjechał do nas po raz ostatni, choć nie chcieliśmy w to wierzyć, zegnał się z nami. Zapytany, czy jeszcze odwiedzi Polskę, odpowiedział w zamyśleniu „Jak Bóg pozwoli”.

Narrator 12

Papież zawsze znajdował czas, by podzielić się z ludźmi miłością i wiedzą. Z jednakową życzliwością witał wielkich tego świata, jak i anonimowe tłumy wiernych. Ze szczególną miłością traktował jednak dzieci i młodzież.

Narrator 13

Młodzież zawsze zajmowała szczególne miejsce w sercu papieża. To on w 1985 r. zainicjował tradycję Światowych Dni Młodzieży, które gromadziły rzesze młodych z całego świata. Ojciec Święty wiedział doskonale, czym biją młode serca. Czuł, że szukamy nie tylko sensu życia, ale i konkretnego projektu, wedle którego to swoje życie mamy budować. Wiedział, że najbardziej przemawiają do nas słowa miłości. Młodzież trwała, trwa i będzie trwała przy „swoim Papieżu”, który był i jest dla wielu jedynym autorytetem, człowiekiem, który zachowywał harmonię między tym, co głosił i tym, co czynił.

VI pieśń „Abba Ojczy” + slajdy

VII film ze spotkań Ojca Świętego z młodzieżą (3 min.) + myśli Jana Pawła II

- Nie lękajmy się celów w życiu, które będą wymagały trudu i długotrwałego wysiłku.
- Nie lękajmy się wymagających odwagi, a czasami wręcz heroizmu wyborów moralnych – zwyciężajmy zło dobrem.
- Chcę, by miłość okazała się silniejsza od cynizmu, niesprawiedliwości, strachu a nawet śmierci.
- Pamiętajmy, nie możemy zniknąć wraz z oddalającą się przeszłością; uczynimy czas wyznaczony rytmem ludzkiego życia naprawdę ludzkim.
- Nie ma życia „na próbę” ani śmierci „na próbę”, nie ma też miłości „na próbę”, bowiem nie można tylko „na próbę” kochać czy tylko „na próbę” i na określony czas poślubić człowieka.

- Nie zabijaj przyjaźni – obmową, miłości – zazdrością i cudzołóstwem, prawdy – wyrafinowanym kłamstwem, piękna – wulgarnością. Nie zabijaj wolności, która nie polega na czynieniu tego, co się tobie podoba. Wolność to prawo czynienia tego, co powinienes.

Narrator 14

Ojciec Święty dzieciom poświęcił również jeden ze swych wierszy.

„Dorastają znienacka przez miłość i potem tak nagle dorośli
Trzymając się za ręce, wędrują w wielkim tłumie
(serca schwyte jak ptaki, profile wrastają w półmrok).
Wiem, że w ich sercach bije tętno całej ludzkości.

Trzymając się za ręce, usiedli cicho nad brzegiem.
Pień drzewa i ziemia w księżycu: niedoszeptany tli trójkąt.
Mgły nie dźwignęły się jeszcze. Serca dzieci wyrastają nad rzeką.
Czy zawsze tak będzie – pytam – gdy wstaną stąd i pójdą?

Albo też jeszcze inaczej: kielich światła nachylony wśród roślin
Odsłania w każdej z nich jakieś przedtem nieznane dno.
Tego, co w was się zaczęło, czy potraficie nie popsuć,
Czy będziecie zawsze oddzielać dobro i zło?”

Narrator 15

13 maja 1981 r. doświadczył zamachu na swoje życie, został postrzelony przez Turka Ali Agcę. Również ostatnie dni i chwile życia Ojca Świętego były bardzo smutne, naznaczone bólem i cierpieniem. 2 kwietnia 2005 r. o godz. 21:37 Jan Paweł II przeszedł z tego świata do domu Ojca. Uczcijmy pamięć zmarłego papieża Jana Pawła II, patrona naszej szkoły, minutą ciszy.

VIII (recytacja)

„Jan Paweł II – Papież
Wszystkich wierzących
Wszystkich Polaków
Także mój

Podziwiają go dorośli
Kochają dzieci
Kocham i ja

Jego imię nosi
Wiele ulic

Wiele szkół
Także moja

Jest to powód do dumy. (wszyscy)

*Opracowanie: Ilona Kaźmierczak,
Katarzyna Bednarkiewicz*